ISSN 1725-5082

Euroopa Liidu Teataja

L 68

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

53. aastakäik

18. märts 2010

Sisukord

II *Muud kui seadusandlikud aktid*

MÄÄRUSED

★ **Komisjoni määrus (EL) nr 222/2010, 17. märts 2010, millega registreeritakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registris nimetus [„Sedano Bianco di Sperlonga (KGT)"]** 1

Komisjoni määrus (EL) nr 223/2010, 17. märts 2010, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 3

Komisjoni määrus (EL) nr 224/2010, 17. märts 2010, millega muudetakse teatavate suhkrusektori toodete suhtes 2009/10. turustusaastaks määrusega (EÜ) nr 877/2009 kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid impordimakse 5

Komisjoni määrus (EL) nr 225/2010, 17. märts 2010, milles käsitletakse selliste impordilitsentside väljaandmist, mille kohta on esitatud 2010. aasta märtsi seitsmel esimesel päeval määruse (EÜ) nr 533/2007 alusel avatud kodulinnuliha tariifikvootide raames 7

Komisjoni määrus (EL) nr 226/2010, 17. märts 2010, milles käsitletakse selliste impordilitsentside väljaandmist, mille kohta on esitatud taotlused 2010. aasta märtsi seitsmel esimesel päeval määruse (EÜ) nr 539/2007 alusel avatud tariifikvootide raames munasektoris ja ovoalbumiini puhul 9

Hind: 3 EUR

(Jätkub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

Komisjoni määrus (EL) nr 227/2010, 17. märts 2010, milles käsitletakse selliste impordilitsentside väljaandmist, mille kohta on esitatud taotlused 2010. aasta märtsi seitsmel esimesel päeval määruse (EÜ) nr 1385/2007 alusel avatud kodulinnuliha tariifikvoodi raames 11

DIREKTIIVID

★ **Nõukogu direktiiv 2010/18/EL, 8. märts 2010, millega rakendatakse Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Keskliitude Ühenduse, Euroopa Käsitööga Tegelevate Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtete Keskliidu, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt vanemapuhkuse kohta sõlmitud muudetud raamkokkulepet ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/34/EÜ** ([1]) 13

OTSUSED

2010/160/EL:

★ **Komisjoni otsus, 17. märts 2010, millega muudetakse otsust 2005/176/EÜ, milles sätestatakse loomahaigustest teatamise kodeeritud vorm ja koodid vastavalt nõukogu direktiivile 82/894/EMÜ** *(teatavaks tehtud numbri K(2010) 1585 all)* ([1]) 21

SOOVITUSED

2010/161/EL:

★ **Komisjoni soovitus, 17. märts 2010, toidus leiduvate perfluoritud alküülühendite seire kohta** ([1]) 22

ET

([1]) EMPs kohaldatav tekst

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 222/2010,

17. märts 2010,

millega registreeritakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registris nimetus [„Sedano Bianco di Sperlonga (KGT)"]

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrust (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta, [1] eriti selle artikli 7 lõike 4 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 6 lõike 2 esimese lõiguga ja vastavalt artikli 17 lõikele 2 avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* Itaalia taotlus registreerida nimetus „Sedano Bianco di Sperlonga" [2].

(2) Kuna komisjon ei ole saanud ühtegi määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 7 kohast vastuväidet, tuleks kõnealune nimetus registreerida,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas esitatud nimetus registreeritakse.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. märts 2010

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

[1] ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.
[2] ELT C 185, 7.8.2009, lk 13.

LISA

Asutamislepingu I lisas loetletud inimtoiduks ettenähtud põllumajandustooted

Klass 1.6. Puuviljad, köögiviljad ja teraviljad töötlemata ja töödeldud kujul

ITAALIA

Sedano Bianco di Sperlonga (KGT)

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 223/2010,

17. märts 2010,

millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ([1]),

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris, ([2]) eriti selle artikli 138 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

Määruses (EÜ) nr 1580/2007 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XV lisa A osas osutatud toodete ja ajavahemike puhul,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 1580/2007 artikliga 138 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 18. märtsil 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. märts 2010

Komisjoni nimel,
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

([1]) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
([2]) ELT L 350, 31.12.2007, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood [1]	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	IL	106,9
	JO	58,4
	MA	73,2
	TN	135,7
	TR	114,2
	ZZ	97,7
0707 00 05	EG	219,6
	JO	135,1
	MK	134,1
	TR	132,8
	ZZ	155,4
0709 90 70	MA	192,3
	TR	136,3
	ZZ	164,3
0709 90 80	EG	32,4
	ZZ	32,4
0805 10 20	EG	44,2
	IL	54,0
	MA	51,1
	TN	55,1
	TR	61,3
	ZZ	53,1
0805 50 10	EG	76,3
	IL	89,3
	MA	42,8
	TR	57,8
	ZZ	66,6
0808 10 80	AR	93,3
	BR	89,3
	CA	73,7
	CN	76,3
	MK	24,7
	US	110,2
	UY	70,1
	ZZ	76,8
0808 20 50	AR	84,8
	CL	75,7
	CN	81,6
	ZA	86,9
	ZZ	82,3

[1] Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ" tähistab „muud päritolu".

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 224/2010,

17. märts 2010,

millega muudetakse teatavate suhkrusektori toodete suhtes 2009/10. turustusaastaks määrusega (EÜ) nr 877/2009 kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid impordimakse

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ([1]),

võttes arvesse komisjoni 30. juuni 2006. aasta määrust (EÜ) nr 951/2006, millega kehtestati nõukogu määruse (EÜ) nr 318/2006 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kolmandate riikidega kauplemise suhtes suhkrusektoris, ([2]) eriti selle artikli 36 lõike 2 teise lõigu teist lauset,

ning arvestades järgmist:

(1) Valge suhkru, toorsuhkru ja teatavate siirupite tüüpilised hinnad ja täiendavad impordimaksud 2009/10. turustusaastaks on kehtestatud komisjoni määrusega (EÜ) nr 877/2009 ([3]). Neid hindu ja tollimakse on viimati muudetud komisjoni määrusega (EL) nr 214/2010 ([4]).

(2) Praegu komisjoni käsutuses olevast teabest lähtuvalt tuleks eespool osutatud hindu ja makse muuta määruses (EÜ) nr 951/2006 sätestatud eeskirjade kohaselt,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 951/2006 artiklis 36 osutatud toodetele määrusega (EÜ) nr 877/2009 kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid impordimakse 2009/10. turustusaastaks muudetakse käesoleva määruse lisa kohaselt.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 18. märtsil 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. märts 2010

Komisjoni nimel,
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

([1]) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
([2]) ELT L 178, 1.7.2006, lk 24.
([3]) ELT L 253, 25.9.2009, lk 3.
([4]) ELT L 65, 13.3.2010, lk 25.

LISA

Valge suhkru, toorsuhkru ja CN-koodi 1702 90 95 alla kuuluvate toodete muudetud tüüpilised hinnad ja täiendavad impordimaksud, mida kohaldatakse alates 18. märtsist 2010

(EUR)

CN-kood	Tüüpiline hind kõnealuse toote 100 kg netomassi kohta	Täiendav imporditollimaks kõnealuse toote 100 kg netomassi kohta
1701 11 10 (1)	34,24	1,01
1701 11 90 (1)	34,24	4,63
1701 12 10 (1)	34,24	0,88
1701 12 90 (1)	34,24	4,34
1701 91 00 (2)	37,99	6,24
1701 99 10 (2)	37,99	2,94
1701 99 90 (2)	37,99	2,94
1702 90 95 (3)	0,38	0,29

(1) Kindlaksmääratud hind määruse (EÜ) nr 1234/2007 IV lisa III punktis määratletud standardkvaliteedi puhul.
(2) Kindlaksmääratud hind määruse (EÜ) nr 1234/2007 IV lisa II punktis määratletud standardkvaliteedi puhul.
(3) Kindlaksmääratud hind 1 % saharoosisisalduse puhul.

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 225/2010,

17. märts 2010,

milles käsitletakse selliste impordilitsentside väljaandmist, mille kohta on esitatud 2010. aasta märtsi seitsmel esimesel päeval määruse (EÜ) nr 533/2007 alusel avatud kodulinnuliha tariifikvootide raames

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), ([1])

võttes arvesse komisjoni 31. augusti 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1301/2006, millega kehtestatakse ühised eeskirjad, et hallata põllumajandussaaduste ja -toodete imporditariifikvoote, mille suhtes kohaldatakse impordilitsentside süsteemi, ([2]) eriti selle artikli 7 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni 14. mai 2007. aasta määrust (EÜ) nr 533/2007, millega sätestatakse tariifikvootide avamine ja haldamine kodulinnulihasektoris, ([3]) eriti selle artikli 5 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 533/2007 on avatud tariifikvoodid kodulinnulihasektori toodete importimiseks.

(2) 2010. aasta märtsi seitsme esimese päeva jooksul esitatud impordilitsentsid alaperioodiks 1. aprillist kuni 30. juunini 2010 hõlmavad teatavate kvootide puhul saadaolevast kogusest suuremat kogust. Seega tuleks kindlaks määrata, kui palju impordilitsentse võib välja anda, ja määrata taotletud kogustele jaotuskoefitsient,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Vastavalt määrusele (EÜ) nr 533/2007 alaperioodiks 1. aprillist kuni 30. juunini 2010 esitatud impordilitsentsitaotlustele kehtestatakse käesoleva määruse lisas esitatud jaotuskoefitsient.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 18. märtsil 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. märts 2010

Komisjoni nimel,
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

([1]) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
([2]) ELT L 238, 1.9.2006, lk 13.
([3]) ELT L 125, 15.5.2007, lk 9.

LISA

Rühma nr	Jrk-nr	Alaperioodiks 1.4.2010-30.6.2010 esitatud impordilitsentsitaotluste jaotuskoefitsient (%)
P1	09.4067	1,737395
P3	09.4069	0,586978

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 226/2010,

17. märts 2010,

milles käsitletakse selliste impordilitsentside väljaandmist, mille kohta on esitatud taotlused 2010. aasta märtsi seitsmel esimesel päeval määruse (EÜ) nr 539/2007 alusel avatud tariifikvootide raames munasektoris ja ovoalbumiini puhul

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ([1]),

võttes arvesse komisjoni 31. augusti 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1301/2006, millega kehtestatakse ühised eeskirjad, et hallata põllumajandussaaduste ja -toodete imporditariifikvoote, mille suhtes kohaldatakse impordilitsentside süsteemi, ([2]) eriti selle artikli 7 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni 15. mai 2007. aasta määrust (EÜ) nr 539/2007, millega sätestatakse tariifikvootide avamine ja haldamine munasektoris ja ovoalbumiini puhul, ([3]) eriti selle artikli 5 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 539/2007 on avatud tariifikvoodid munasektoris ja ovoalbumiini puhul.

(2) 2010. aasta märts seitsme esimese päeva jooksul alaperioodiks 1. aprillist kuni 30. juunini 2010 esitatud impordilitsentsitaotlused hõlmavad teatavate kvootide puhul saadaolevast kogusest suuremat kogust. Seetõttu tuleks kindlaks määrata, kui palju impordilitsentse võib välja anda, ja määrata taotletud kogustele jaotuskoefitsient,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Vastavalt määrusele (EÜ) nr 539/2007 alaperioodiks 1. aprillist kuni 30. juunini 2010 esitatud impordilitsentsitaotluste suhtes kohaldatakse käesoleva määruse lisas esitatud jaotuskoefitsienti.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 18. märtsil 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. märts 2010

Komisjoni nimel,
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

([1]) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
([2]) ELT L 238, 1.9.2006, lk 13.
([3]) ELT L 128, 16.5.2007, lk 19.

LISA

Rühma nr	Jrk-nr	Alaperioodiks 1.4.2010-30.6.2010 esitatud impordilitsentsitaotluste jaotuskoefitsient (%)
E2	09.4401	25,129987

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 227/2010,

17. märts 2010,

milles käsitletakse selliste impordilitsentside väljaandmist, mille kohta on esitatud taotlused 2010. aasta märtsi seitsmel esimesel päeval määruse (EÜ) nr 1385/2007 alusel avatud kodulinnuliha tariifikvoodi raames

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), ([1])

võttes arvesse komisjoni 31. augusti 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1301/2006, millega kehtestatakse ühised eeskirjad, et hallata põllumajandussaaduste ja -toodete imporditariifikvoote, mille suhtes kohaldatakse impordilitsentside süsteemi, ([2]) eriti selle artikli 7 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni 26. novembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1385/2007, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 774/94 rakenduseeskirjad kodulinnulihasektoris teatavate ühenduse tariifikvootide avamise ja haldamise puhul, ([3]) eriti selle artikli 5 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

2010. aasta märtsi seitsme esimese päeva jooksul alaperioodiks 1. aprillist kuni 30. juunini 2010 esitatud impordilitsentsitaotlused hõlmavad teatavate kvootide puhul saadaolevast kogusest suuremat kogust. Seetõttu tuleks kindlaks määrata, kui palju impordilitsentse võib välja anda, ja määrata taotletud kogustele jaotuskoefitsient,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Vastavalt määrusele (EÜ) nr 1385/2007 alaperioodiks 1. aprillist kuni 30. juunini 2010 esitatud impordilitsentsitaotluste suhtes kohaldatakse käesoleva määruse lisas esitatud jaotuskoefitsiente.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 18. märtsil 2010.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. märts 2010

Komisjoni nimel,
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor
Jean-Luc DEMARTY

([1]) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
([2]) ELT L 238, 1.9.2006, lk 13.
([3]) ELT L 309, 27.11.2007, lk 47.

LISA

Rühma nr	Jrk nr	Alaperioodiks 1.4.2010-30.6.2010 esitatud impordilitsentsitaotluste jaotuskoefitsient (protsentides)
1	09.4410	0,450752
3	09.4412	0,502897
4	09.4420	0,654346
5	09.4421	6,711447
6	09.4422	0,729936

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2010/18/EL,

8. märts 2010,

millega rakendatakse Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Keskliitude Ühenduse, Euroopa Käsitööga Tegelevate Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtete Keskliidu, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt vanemapuhkuse kohta sõlmitud muudetud raamkokkulepet ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/34/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 155 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping") artikkel 153 võimaldab liidul toetada ja täiendada liikmesriikide tegevust muu hulgas meeste ja naiste võrdõiguslikkuse valdkonnas seoses nende võimalustega tööturul ja kohtlemisega tööl.

(2) Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 155 lõikega 1 võib sotsiaaldialoog liidu tasandil tuua kaasa lepingusuhted, sealhulgas kokkulepete sõlmimise, kui juhtkond ja töötajad (edaspidi „sotsiaalpartnerid") seda soovivad. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 155 lõikele 2 võivad sotsiaalpartnerid ühiselt taotleda, et nende poolt liidu tasandil ELi toimimise lepingu artiklis 153 käsitletud küsimustes sõlmitud kokkuleppeid rakendataks nõukogu otsusega komisjoni ettepaneku põhjal.

(3) Euroopa eri valdkondade sotsiaalpartnerite organisatsioonid (Euroopa Ametiühingute Konföderatsioon (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsioon (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskus (CEEP)) sõlmisid 14. detsembril 1995 vanemapuhkust käsitleva raamkokkuleppe, mis jõustati nõukogu 3. juuni 1996. aasta direktiiviga 96/34/EÜ (Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt lapsehoolduspuhkuse (*) kohta sõlmitud raamkokkuleppe kohta) ([1]). Nimetatud direktiivi muudeti ning laiendati Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigile nõukogu direktiiviga 97/75/EÜ ([2]). Direktiiv 96/34/EÜ aitas tunduvalt paranDada töötavate vanemate olukorda liikmesriikides, võimaldades neil puhkusekorralduse abil paremini ühitada töö- ja eraelu.

(4) Kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepingu („EÜ asutamisleping") (**) artikli 138 lõigetega 2 ja 3 konsulteeris komisjon 2006. ja 2007. aastal Euroopa sotsiaalpartneritega küsimuses, kuidas paremini ühitada töö-, era- ja pereelu ning millisel viisil täiustada olemasolevaid õigusakte raseduse ja sünnituse korral pakutava kaitse ja vanemapuhkuse vallas, keskendudes ka uutele perekondlike põhjustega seotud puhkusevormidele (isapuhkus, lapsendamispuhkus ja puhkus perekonnaliikmete eest hoolitsemiseks).

(5) Kolm Euroopa eri valdkondade sotsiaalpartnerite üldorganisatsiooni (ETUC, CEEP ja BUSINESSEUROPE (varem UNICE)) ning Euroopa eri valdkondade sotsiaalpartnerite organisatsioon, mis esindab teatavaid ettevõttekategooriaid (UEAPME), teavitasid komisjoni 11. septembril 2008 oma soovist alustada läbirääkimisi EÜ asutamislepingu (***) artikli 138 lõike 4 ja artikli 139 alusel, et muuta 1995. aastal sõlmitud vanemapuhkust käsitlevat raamkokkulepet.

(6) 18. juunil 2009 allkirjastasid need organisatsioonid vanemapuhkust käsitleva muudetud raamkokkuleppe („muudetud raamkokkulepe") ja edastasid komisjonile ühistaotluse, et viimane esitaks nõukogu otsuse ettepaneku selle raamkokkuleppe rakendamiseks.

(7) Läbirääkimiste käigus vaatasid Euroopa sotsiaalpartnerid vanemapuhkust käsitleva 1995. aasta raamkokkuleppe täielikult läbi. Seetõttu tuleks direktiiv 96/34/EÜ pigem kehtetuks tunnistada ja asendada uue direktiiviga kui seda lihtsalt muuta.

(*) Termin on muutunud. Uus termin on „vanemapuhkus".

([1]) EÜT L 145, 19.6.1996, lk 4.

([2]) EÜT L 10, 16.1.1998, lk 24.

(**) Ümber nummerdatud: ELi toimimise lepingu artikli 154 lõiked 2 ja 3.

(***) Ümber nummerdatud: ELi toimimise lepingu artikli 154 lõige 4 ja artikkel 155.

(8) Kuna direktiivi eesmärke, nimelt paremini ühitada töötavate vanemate töö-, era- ja pereelu ning suurendada meeste ja naiste võrdõiguslikkust seoses nende võimalustega tööturul ja kohtlemisega tööl kogu liidus, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kõnealuste eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(9) Komisjon võttis direktiivi ettepaneku koostamisel arvesse muudetud raamkokkuleppele allakirjutanute esindajastaatust, nende volitusi, samuti muudetud raamkokkuleppe klauslite õiguspärasust ning väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid käsitlevaid sätteid.

(10) Komisjon teavitas Euroopa Parlamenti ja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteed oma ettepanekust.

(11) Muudetud raamkokkuleppe klausli 1 punkt 1 sätestab kooskõlas liidu õiguse põhimõtetega sotsiaalpoliitika valdkonnas, et käesolevas kokkuleppes on kehtestatud miinimumnõuded.

(12) Muudetud raamkokkuleppe klausli 8 punkt 1 sätestab, et liikmesriigid võivad kohaldada või kehtestada kokkuleppes ettenähtutest soodsamaid sätteid.

(13) Muudetud raamkokkuleppe klausli 8 punkt 2 sätestab, et kokkuleppe sätete rakendamine ei ole piisav alus, et alandada töötajatele käesoleva kokkuleppe raames võimaldatava üldise kaitstuse taset.

(14) Liikmesriigid peaksid ette nägema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused juhuks, kui käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi rikutakse.

(15) Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi rakendamise usaldada nende ühise taotluse alusel sotsiaalpartneritele, tingimusel et nimetatud liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et igal ajal tagada käesoleva direktiiviga nõutud tulemused,

(16) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe [1] punktiga 34 innustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning need tabelid üldsusele kättesaadavaks tegema.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiiviga jõustatakse vanemapuhkust käsitlev muudetud raamkokkulepe, mille sõlmisid 18. juunil 2009 Euroopa eri valdkondade sotsiaalpartnerite organisatsioonid (Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Keskliitude Ühendus, Euroopa Käsitööga Tegelevate Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtete Keskliit, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskus ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsioon), direktiivi lisas esitatud kujul.

Artikkel 2

Liikmesriigid määravad kindlaks karistused, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud riiklike sätete rikkumise korral. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid või tagavad, et sotsiaalpartnerid kehtestavad kokkuleppe teel vajalikud meetmed hiljemalt 8. märtsiks 2012. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Kui on vaja arvesse võtta erilisi raskusi või kollektiivlepingu alusel rakendamist, võivad liikmesriigid saada direktiivi järgimiseks maksimaalselt ühe aasta lisaaega. Nad teavitavad komisjoni sellest hiljemalt 8. märtsiks 2012, esitades lisaaja taotlemise põhjused.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

[1] ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

Artikkel 4

Direktiiv 96/34/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 8. märtsist 2012. Viiteid direktiivile 96/34/EÜ käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile.

Artikkel 5

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 8. märts 2010

Nõukogu nimel
eesistuja
C. CORBACHO

LISA

VANEMAPUHKUST KÄSITLEV RAAMKOKKULEPE (MUUDETUD)

18. juuni 2009

Preambul

Käesolev raamkokkulepe, mille on sõlminud Euroopa sotsiaalpartnerid (Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Keskliitude Ühendus, Euroopa Käsitööga Tegelevate Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtete Keskliit, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskus ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsioon ning koostöökomitee Eurocadres/CEC), on vanemapuhkust käsitleva 14. detsembri 1995. aasta raamkokkuleppe muudetud versioon, mis sätestab miinimumnõuded vanemapuhkuse valdkonnas. See kokkulepe etendab olulist rolli töö- ja pereelu ühitamisel ning meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise edendamisel.

Euroopa sotsiaalpartnerid paluvad komisjonil edastada käesolev raamkokkulepe nõukogule, et nõukogu võtaks vastu otsuse, millega muudetakse kõnealused sätted Euroopa Liidu liikmesriikides kohustuslikuks.

I. *Üldkaalutlused*

1. Võetakse arvesse EÜ asutamislepingut, eriti selle artikleid 138 ja 139 (*).

2. Võetakse arvesse EÜ asutamislepingu artikli 137 lõike 1 punkti c ja artiklit 141 (**) ning võrdse kohtlemise põhimõtet (EÜ asutamislepingu artiklid 2, 3 ja 13 (***)) ning neil põhinevaid teiseseid õigusakte, eriti nõukogu direktiivi 75/117/EMÜ meeste ja naiste võrdse tasustamise põhimõtte kohaldamisega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta liikmesriikides, ([1]) nõukogu direktiivi 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta, ([2]) nõukogu direktiivi 96/97/EÜ, millega muudetakse direktiivi 86/378/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta kutsealastes sotsiaalkindlustusskeemides, ([3]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuesti sõnastatud) ([4]).

3. Võetakse arvesse 7. detsembril 2000 vastu võetud Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eriti selle artikleid 23 ja 33, mis käsitlevad meeste ja naiste vahelist võrdõiguslikkust ning töö-, era- ja pereelu ühitamist.

4. Võetakse arvesse komisjoni 2003. aasta aruannet nõukogu 3. juuni 1996. aasta direktiivi 96/34/EÜ (Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt vanemapuhkuse kohta sõlmitud raamkokkuleppe kohta) rakendamise kohta.

5. Võetakse arvesse Lissaboni majanduskasvu- ja tööhõivestrateegiat, mis seab eesmärgiks üldise tööhõive määra 70 %, naiste tööhõive määra 60 % ja eakate tööliste tööhõive määra 50 %, ja Barcelona eesmärke lastehoiuteenuste kättesaadavuse parandamiseks ning arvestatakse töö-, era- ja pereelu ühitamiseks võetud meetmete olulisust nende eesmärkide saavutamisel.

6. Võetakse arvesse Euroopa sotsiaalpartnerite 22. märtsi 2005. aasta soolise võrdõiguslikkuse meetmete raamistikku, milles seatakse töö ja eraelu tasakaalustamine tegevusprioriteediks ning samas tunnistatakse, et nende elusfääride paremaks ühitamiseks tuleks töötada välja tasakaalustatud, integreeritud ja sidus meetmete kogum, mis hõlmab puhkuse- ja töökorraldust ning lastehoiu infrastruktuure.

7. Arvestatakse, et need ühitamismeetmed on osa laiahaardelisemast tegevuskavast, mille eesmärk on rahuldada töötajate ja tööandjate vajadusi ning nende kohanemisvõimet ja tööalast konkurentsivõimet kaitstud paindlikkusel põhineva lähenemisviisi raames.

8. Arvestatakse, et perepoliitika meetmed peaksid aitama saavutada soolist võrdõiguslikkust ja võtma arvesse selliseid nähtusi nagu demograafilised muutused, rahvastiku vananemise tagajärjed, põlvkondadevahelise lõhe kaotamine, naiste tööjõus osalemise edendamine ning naiste ja meeste vaheline perekohustuste jagamine.

(*) Ümber nummerdatud: ELi toimimise lepingu artiklid 154 ja 155.
(**) Ümber nummerdatud: ELi toimimise lepingu artikli 153 lõike 1 punkt c ja artikkel 157.
(***) ELi toimimise lepingu artikkel 2 on kehtetuks tunnistatud ning selle sisu on asendatud Euroopa Liidu lepingu artikliga 3. EÜ asutamislepingu artikli 3 lõige 1 on kehtetuks tunnistatud ning selle sisu on asendatud ELi toimimise lepingu artiklitega 3–6. EÜ asutamislepingu artikli 3 lõige 2 on ümber nummerdatud ELi toimimise lepingu artikliks 8. ELi asutamislepingu artikkel 13 on ümber nummerdatud ELi toimimise lepingu artikliks 19.
([1]) EÜT L 45, 19.2.1975, lk 19.
([2]) EÜT L 348, 28.11.1992, lk 1.
([3]) EÜT L 46, 17.2.1997, lk 20.
([4]) ELT L 204, 26.7.2006, lk 23.

9. Arvestatakse, et komisjon konsulteeris Euroopa sotsiaalpartneritega kahel korral, 2006. ja 2007. aastal, töö-, pere- ja eraelu ühitamise küsimuses; et komisjon kaalub selle valdkonna õigusraamistiku ajakohastamist ühenduse tasandil ja on soovitanud Euroopa sotsiaalpartneritel hinnata nende poolt sõlmitud vanemapuhkust käsitlevat raamkokkulepet selle parandamise eesmärgil.

10. Arvestatakse, et vanemapuhkust käsitlev raamkokkulepe, mille Euroopa sotsiaalpartnerid sõlmisid 1995. aastal, on käivitanud positiivsed muutused, võimaldanud liikmesriikidel leida üksmeele töö- ja eraelu ühitamise küsimuses ning aidanud töötavatel vanematel kõikjal Euroopas saavutada selles sfääris paremat tasakaalu, kuid pärast kokkuleppe ühist hindamist leiavad Euroopa sotsiaalpartnerid siiski, et selle teatavaid elemente on eesmärkide paremaks saavutamiseks vaja kohandada või muuta.

11. Arvestatakse, et kokkuleppe teatavaid aspekte tuleb kohandada, pidades silmas tööjõu mitmekesistumist ja ühiskonna arengusuundi, sealhulgas nüüdisaegseid perestruktuure, samas siseriiklikust õigusest, kollektiivlepingutest ja/või tavadest kinni pidades.

12. Arvestatakse, et paljudes liikmesriikides ei ole meeste innustamine perekohustuste võrdseks jaotamiseks andnud piisavaid tulemusi; seetõttu tuleb võtta veel tõhusamaid meetmeid, et innustada perekohustuste võrdsemat jaotamist meeste ja naiste vahel.

13. Arvestatakse, et paljudes liikmesriikides on puhkuse, lastehoiustruktuuride ja paindliku töökorralduse valdkonnas juba jõus erinevad meetmed ja tavad, mida on kohandatud töötajate ja tööandjate vajadustele ning mis toetavad vanemaid töö-, era- ja pereelu ühitamisel; neid meetmeid tuleks käesoleva kokkuleppe rakendamisel arvesse võtta.

14. Arvestatakse, et käesolev raamkokkulepe on üks Euroopa sotsiaalpartnerite poolt võetud meetmetest töö- ja pereelu ühitamisel.

15. Arvestatakse, et käesolev kokkulepe on raamkokkulepe, mis määrab kindlaks miinimumnõuded ja sätted sünnituspuhkusest eraldi seisva vanemapuhkuse ja vääramatu jõu tõttu töölt puudumise kohta ning jätab selle puhkuse saamistingimuste ja üksikasjalike kohaldamiseeskirjade kehtestamise liikmesriikide ja sotsiaalpartnerite hooleks, et oleks võimalik arvesse võtta iga liikmesriigi olukorda.

16. Arvestatakse, et õigus vanemapuhkusele on individuaalne ja põhimõtteliselt mitteülekantav õigus, mille liikmesriigid võivad muuta ülekantavaks; kuna kogemus näitab, et vanemapuhkuse muutmine mitteülekantavaks ajendab isasid seda puhkust võtma, on Euroopa sotsiaalpartnerid nõus muutma osa puhkusest mitteülekantavaks.

17. Arvestatakse, et oluline on võtta arvesse puuetega või pikaajalist haigust põdevate laste vanemate erivajadusi.

18. Arvestatakse, et liikmesriigid peavad hoolitsema, et vanemapuhkuse miinimumaja jooksul säiliksid mitterahalised ravikindlustushüvitised.

19. Arvestatakse, et liikmesriigid peaksid käesoleva kokkuleppe rakendamisel – kohaste riigisiseste tingimuste olemasolul ning eelarve olukorda arvestades – kaaluma asjakohaste sotsiaalkindlustushüvitiste muutumatuna säilitamist vanemapuhkuse miinimumaja jooksul, sest sissetulek on üks teguritest, mida arvestatakse vanemapuhkuse võtmisel.

20. Arvestatakse, et liikmesriikide kogemused on näidanud, et sissetuleku tase vanemapuhkuse ajal on üks teguritest, mis mõjutab selle puhkuseliigi võtmist, eriti isade puhul.

21. Arvestatakse, et paindlik töökorraldus hõlbustab vanematel töö ja perekohustuste ühitamist ning tööle naasmist, eriti pärast vanemapuhkust.

22. Arvestatakse, et vanemapuhkust reguleerivate sätete eesmärk on toetada töötavaid vanemaid teatava ajavahemiku jooksul, hoides neid tööturul aktiivsetena; seetõttu on eriti tähtis tagada, et vanemapuhkusel viibivad töötajad hoiaksid tööandjaga puhkuse ajal ühendust või teeksid temaga koos ettevalmistusi tööle naasmiseks.

23. Arvestatakse, et käesolev kokkulepe arvestab vajadust parandada sotsiaalpoliitika nõudeid, suurendada Euroopa Liidu majanduse konkurentsivõimet ning vältida haldus-, finants- ja juriidiliste piirangute kehtestamist viisil, mis takistaks väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete loomist ja arengut.

24. Arvestatakse, et sotsiaalpartneritel on kõige lihtsam leida tööandjate ja töötajate vajadustega arvestavaid lahendusi, mistõttu nad etendavad olulist rolli käesoleva kokkuleppe rakendamisel, kohaldamisel, selle täitmise kontrollimisel ja hindamisel kõigi nende meetmete avaramas kontekstis, mis on suunatud töö- ja pereelu ühitamisele ning meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise edendamisele.

ALLAKIRJUTANUD ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

II. *Sisu*

Klausel 1: Eesmärk ja reguleerimisala

1. Käesolev kokkulepe kehtestab miinimumnõuded, mille eesmärk on muuta töötavate vanemate jaoks lihtsamaks töö- ja perekohustuste ühitamine, võttes arvesse perestruktuuride kasvavat mitmekesisust ning pidades kinni liikmesriikide õigusest, kollektiivlepingutest ja/või tavadest.

2. Käesolevat kokkulepet kohaldatakse kõikide mees- ja naistöötajate suhtes, kellel on liikmesriigi kehtiva seaduse, kollektiivlepingu või tava kohaselt määratletud tööleping või -suhe.

3. Liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid ei tohi jätta käesoleva kokkuleppe reguleerimisalast välja töötajaid, töölepinguid või töösuhteid üksnes seetõttu, et need on seotud osalise tööajaga töötajatega, tähtajalise lepinguga töötajatega või isikutega, kellel on tööleping või töösuhe rendiagentuuriga.

Klausel 2: Vanemapuhkus

1. Käesolev kokkulepe tagab mees- ja naistöötajatele individuaalse õiguse saada vanemapuhkust lapse sünni või lapsendamise korral, et võimaldada neil hoolitseda lapse eest kuni lapse teatud vanuseni, kuid mitte rohkem kui 8-aastaseks saamiseni; nimetatud vanuse määravad kindlaks liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid.

2. Vanemapuhkust antakse vähemalt neljaks kuuks ja see ei tohi põhimõtteliselt olla ülekantav, et edendada meeste ja naiste võrdseid võimalusi ja võrdset kohtlemist. Selleks et ajendada mõlemaid vanemaid vanemapuhkust võtma, ei tohi vähemalt üks kuu neljast olla ülekantav. Mitteülekantava puhkuseosa kohaldamistingimused kehtestatakse riigi tasandil õigusaktide ja/või kollektiivlepingutega, mis võtavad arvesse liikmesriigis kehtivaid puhkusesätteid.

Klausel 3: Kohaldamiseeskirjad

1. Vanemapuhkuse saamise tingimused ja üksikasjalikud kohaldamiseeskirjad määratakse kindlaks liikmesriikide õigusaktide ja/või kollektiivlepinguga, tingimusel et käesoleva kokkuleppe miinimumnõudeid on arvesse võetud. Eelkõige võivad liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid

   a) otsustada, kas vanemapuhkust antakse täistööaja või osalise tööaja alusel, osade kaupa või avansina, arvestades nii tööandjate kui ka töötajate vajadusi;

   b) muuta vanemapuhkuse saamise õiguse sõltuvaks üldisest tööstaažist ja/või pidevast tööstaažist ühe tööandja juures, mis peab olema vähemalt üks aasta. Seda sätet kohaldavad liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid tagavad, et kui isik töötab sama tööandja juures järjestikuste tähtajaliste töölepingute alusel (tähtajalist tööd käsitleva nõukogu direktiivi 1999/70/EÜ tähenduses), siis lähtutakse tema tööstaaži arvutamisel nende lepingute kogukestusest;

   c) kindlaks määrata asjaolud, mille alusel võib tööandja pärast liikmesriigi õiguse, kollektiivlepingute ja/või tavade kohast konsultatsiooni vanemapuhkuse andmise edasi lükata ettevõtte tegevusega seotud õigustatud põhjustel. Kõik käesoleva sätte kohaldamisest tulenevad probleemid tuleb lahendada kooskõlas siseriikliku õiguse, kollektiivlepingu ja/või tavaga;

   d) lisaks alapunktile c lubada erikokkuleppeid, et rahuldada väikeettevõtete tegevus- ja korraldusvajadusi.

2. Liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid kehtestavad etteteatamistähtaja, mille jooksul töötaja peab teatama tööandjale vanemapuhkuse õiguse kasutamisest, nimetades puhkuse alguse ja lõpu. Liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid võtavad etteteatamistähtaja pikkuse kehtestamisel arvesse töötajate ja tööandjate huve.

3. Liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid peavad hindama vajadust kohandada vanemapuhkuse saamise tingimusi ja selle kohaldamiseeskirju puudega või pikaajalist haigust põdevate laste vanemate vajadustele.

Klausel 4: Vastuvõtmine

1. Liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid hindavad vajadust võtta lisameetmeid, et paremini rahuldada lapsendajate erivajadusi.

Klausel 5: Tööalased õigused ja diskrimineerimisvastane võitlus

1. Kui vanemapuhkus on lõppenud, on töötajal õigus naasta samale töökohale, või kui see pole võimalik, siis oma töölepingust või -suhtest lähtuvalt sellega võrdsele või samasugusele töökohale.

2. Õigused, mis töötaja on vanemapuhkuse alguseks saanud või on saamas, säilivad muutumatuna vanemapuhkuse lõpuni. Kui vanemapuhkus on lõppenud, kohaldatakse neid õigusi, kaasa arvatud kõiki siseriiklikust õigusest, kollektiivlepingust ja/või tavast tulenevaid muudatusi.

3. Liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid määravad töölepingu või -suhte staatuse vanemapuhkuse ajaks.

4. Selleks et töötajad saaksid kasutada oma õigust vanemapuhkusele, võtavad liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid kooskõlas siseriikliku õiguse, kollektiivlepingu ja/või tavaga vajalikke meetmeid, et kaitsta töötajaid ebasoodsama kohtlemise või vallandamise eest vanemapuhkuse taotlemise või selle kasutamise tõttu.

5. Kõik käesolevast kokkuleppest tulenevad sotsiaalkindlustusega seotud küsimused antakse vastavalt siseriiklikule õigusele ja/või kollektiivlepingutele liikmesriikide ja/või sotsiaalpartnerite käsitleda ja lahendada, arvestades sotsiaalkindlustusõiguste järjepidevuse tähtsust eri skeemide raames, eriti tervishoiu vallas.

Kõik käesolevast kokkuleppest tulenevad sissetulekuga seotud küsimused antakse vastavalt siseriiklikule õigusele, kollektiivlepingutele ja/või tavadele liikmesriikide ja/või sotsiaalpartnerite käsitleda ja lahendada, pidades muu hulgas silmas sissetuleku rolli vanemapuhkuse õiguse kasutamisel.

Klausel 6: Tööle naasmine

1. Selleks et töö- ja eraelu paremini ühitada, võtavad liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid vajalikke meetmeid tagamaks, et vanemapuhkuselt naasvatel töötajatel oleks võimalik taotleda tööaja ja/või töökorralduse muutmist teatavaks ajavahemikuks. Tööandjad võtavad paindliku töökorralduse taotluste kaalumisel ja neile vastamisel arvesse enda ja töötajate vajadusi.

Käesolevat lõiget käsitlevad üksikasjad määratakse kindlaks kooskõlas liikmesriikide õiguse, kollektiivlepingute ja/või tavadega.

2. Selleks et lihtsustada töötajate tööle naasmist vanemapuhkuse lõppedes, soovitatakse tööandjatel pidada töötajatega vanemapuhkuse ajal ühendust ning võtta sobivaid meetmeid töötaja taasintegreerimiseks puhkuse lõppedes; asjaomased pooled määravad need meetmed kindlaks liikmesriigi õigust, kollektiivlepinguid ja/või tavasid arvesse võttes.

Klausel 7: Töölt puudumine vääramatu jõu tõttu

1. Liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid võtavad vajalikke meetmeid, et vastavalt liikmesriigi õigusele, kollektiivlepingule ja/või tavale anda töötajatele õigus puududa töölt vääramatu jõu tõttu pakilistel perekondlikel põhjustel seoses haiguse või õnnetusjuhtumiga, mis teeb töötaja vahetu kohaloleku hädavajalikuks.

2. Liikmesriigid ja/või sotsiaalpartnerid võivad klausli 7 punkti 1 kohaldamiseks täpsustada puhkuse saamise tingimusi ja üksikasjalikke eeskirju ning seada ajalised piirid selle õiguse kasutamisele aasta jooksul ja/või üksikjuhtumi kohta.

Klausel 8: Lõppsätted

1. Liikmesriigid võivad kohaldada või kehtestada soodsamaid tingimusi, kui on sätestatud käesolevas kokkuleppes.

2. Käesoleva kokkuleppe sätete rakendamine ei ole piisav alus, et alandada töötajatele käesoleva kokkuleppe raames võimaldatava üldise kaitstuse taset. See ei piira liikmesriikide ja/või sotsiaalpartnerite õigust töötada välja teistsuguseid õigus- ja haldusnorme või lepingutingimusi vastavalt muutuvatele oludele (kaasa arvatud ülekandmist keelava sätte kehtestamine), tingimusel et need vastavad käesolevas kokkuleppes sätestatud miinimumnõuetele.

3. Käesolev kokkulepe ei piira sotsiaalpartnerite õigust sõlmida asjakohasel tasandil, sealhulgas Euroopa tasandil, kokkuleppeid käesoleva kokkuleppe kohandamiseks ja/või täiendamiseks, selleks et võtta arvesse eritingimusi.

4. Liikmesriigid võtavad nõukogu otsuse järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu kahe aasta jooksul alates otsuse vastuvõtmisest või tagavad, et sotsiaalpartnerid kehtestavad nimetatud tähtaja lõpuks kokkuleppe teel vajalikud meetmed. Kui on vaja arvesse võtta erilisi raskusi või kollektiivlepinguga rakendamist, võivad liikmesriigid nimetatud otsuse järgimiseks saada maksimaalselt ühe aasta lisaaega.

5. Käesoleva kokkuleppe kohaldamisest tulenevad vaidlused ja kaebused lahendatakse kooskõlas siseriikliku õiguse, kollektiivlepingute ja/või tavaga.

6. Ilma et see piiraks komisjoni, liikmesriikide kohtute ja Euroopa Kohtu rolli, peab komisjon kõik käesoleva kokkuleppe Euroopa tasandil tõlgendamisega seotud küsimused suunama esmajärjekorras allakirjutanutele, kes avaldavad oma arvamust.

7. Allakirjutanud vaatavad käesoleva kokkuleppe kohaldamise läbi viis aastat pärast nõukogu otsuse vastuvõtmist, kui seda nõuab üks käesoleva kokkuleppe osapooltest.

Brüssel, 18. juuni 2009

Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni nimel,
ametiühingudelegatsiooni nimel
peasekretär
John Monks

Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Keskliitude Ühenduse nimel
peadirektor
Philippe de Buck

Euroopa Käsitööga Tegelevate Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtete Keskliidu nimel
peasekretär
Andrea Benassi

Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse nimel
peasekretär
Ralf Resch

OTSUSED

KOMISJONI OTSUS,

17. märts 2010,

millega muudetakse otsust 2005/176/EÜ, milles sätestatakse loomahaigustest teatamise kodeeritud vorm ja koodid vastavalt nõukogu direktiivile 82/894/EMÜ

(teatavaks tehtud numbri K(2010) 1585 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2010/160/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 21. detsembri 1982. aasta direktiivi 82/894/EMÜ ühendusesisese loomahaigustest teatamise kohta, [1] eriti selle artikli 5 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivis 82/894/EMÜ käsitletakse selle I lisas loetletud loomahaiguste puhangutest teatamist.

(2) Komisjoni otsusega 2005/176/EÜ [2] on kindlaks määratud kodeeritud vorm ja koodid loomahaigustest teatamiseks vastavalt direktiivile 82/894/EMÜ. Kõnealuse otsuse X/09 ja X/11 lisas on loetletud vastavalt Taani ja Hispaania veterinaarpiirkonnad.

(3) Taani ja Hispaania muutsid oma veterinaarpiirkondade nimesid ja piire. Kõnealuste piirkondade kohandamine mõjutab loomahaigustest teatamise süsteemi. Seega tuleks kõnealuses süsteemis praegu loetletud piirkonnad asendada uute piirkondadega. Seepärast on asjakohane otsuse 2005/176/EÜ X/09 ja X/11 lisa vastavalt muuta.

(4) Seepärast tuleks otsust 2005/176/EÜ vastavalt muuta.

(5) Edastatud teabe konfidentsiaalsuse tagamiseks peaksid käesoleva otsuse lisad *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamata jääma.

(6) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsust 2005/176/EÜ muudetakse järgmiselt:

1) X/09 lisa asendatakse käesoleva otsuse I lisaga;

2) X/11 lisa asendatakse käesoleva otsuse II lisaga.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 17. märts 2010

Komisjoni nimel

komisjoni liige

John DALLI

[1] EÜT L 378, 31.12.1982, lk 58.
[2] ELT L 59, 5.3.2005, lk 40.

SOOVITUSED

KOMISJONI SOOVITUS,

17. märts 2010,

toidus leiduvate perfluoritud alküülühendite seire kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

(2010/161/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 292,

ning arvestades järgmist:

(1) Perfluoritud alküülühendeid (PFAS) kasutatakse laialdaselt tööstuslikes ja tarbijarakendustes, sealhulgas kangaste ja vaipade plekikindlate katete, toiduga kokku puutuvatele paberist toodetele ettenähtud õlikindlate katete, tulekustutusvahtude, kaevandamisel ja naftapuuraukudes kasutatavate pindaktiivsete ainete, põranda poleerimise vahendite ja insektisiidide koostises. Olulise alamrühma moodustavad (per)fluoritud orgaanilised pindaktiivsed ained, mille alla kuuluvad perfluorooktaansulfonaat (PFOS) ja perfluorooktaanhape (PFOA).

(2) Nende ulatusliku kasutamise tõttu on PFOSi, PFOAd, nende soolasid ja lähteaineid avastatud keskkonnast, kalade, lindude ja imetajate organismidest. Euroopa Toiduohutusamet (EFSA) palus seega toiduahelas olevaid saasteaineid käsitleval teaduskomisjonil koostada arvamuse toidu olulisuse ning erinevate toiduainete ja toiduga kokku puutuvate materjalide suhtelise osatähtsuse kohta inimeste kokkupuutel PFOSi ja selle sooladega ning anda nõu perfluoritud orgaaniliste ühendite riskihindamist puudutavate edasiste sammude kohta.

(3) Toiduahelas olevaid saasteaineid käsitlev teaduskomisjon võttis 21. veebruaril 2008 vastu PFOSi, PFOAd ja nende soolasid käsitleva teadusliku arvamuse ([1]).

(4) Kõnealuses teaduslikus arvamuses pidas Euroopa Toiduohutusamet PFOSi ja PFOA kahjulikku mõju elanikkonnale üldiselt ebatõenäoliseks, kuid märkis, et elusorganismide arenguhäirete suhtes on andmed ebakindlad. Euroopa Toiduohutusamet soovitas koguda edasisi andmeid PFASi tasemete kohta toidus ja inimeste organismides, et eelkõige jälgida kokkupuute tendentse.

(5) Püsivate orgaaniliste saasteainete Stockholmi konventsioon näeb ette, et lepinguosalised peavad teostama seiret püsivate orgaaniliste ainete, nende alternatiivide ja võimalike püsivate orgaaniliste ainete üle, ning on lisanud PFOSi, selle soolad ja perfluorooktaansulfonüülfluoriidi (PFOSF) konventsiooni B lisas loetletud ainete hulka, mille suhtes kohaldatakse tootmis- ja kasutamispiiranguid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SOOVITUSE:

1. Liikmesriigid peaksid 2010. ja 2011. aastal jälgima perfluoritud alküülühendite leidumist toidus. Seire peaks hõlmama erinevaid toiduaineid, mis peegeldavad tarbimisharjumusi, sealhulgas loomset päritolu toitu, nagu kala, liha, mune, piima ja piimatooteid, ning taimset päritolu toitu, et kokkupuudet oleks võimalik täpselt hinnata.

2. Liikmesriigid peaksid järgima proovivõtu korda vastavalt komisjoni 19. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1883/2006 (millega sätestatakse proovivõtu- ja analüüsimeetodid dioksiinide ja dioksiinilaadsete PCBde sisalduse ametlikuks kontrolliks teatavates toiduainetes) ([2]) I lisale, et tagada uuritava partii suhtes piisav esinduslikkus.

3. Liikmesriikidel soovitatakse analüüsida perfluoritud alküülsulfonaate ühendite PFOS ja PFOA ning võimaluse korral nende lähteainete, nagu perfluorooktaansulfoonamiidi (PFOSA), N-etüülperfluorooktaansulfonamiidetanooli (NEtFOSE) ja 8:2 fluorotelomeeralkoholi tuvastamiseks. Liikmesriigid peaksid võimaluse korral analüüsima ka PFOSi ja PFOAga sarnaseid ühendeid, mille ahela pikkus on erinev (C4–C15), ning pindaktiivseid aineid polüfluoroalküülfosfaate (PAPS), nagu 8:2 diPAPSi ja 8:2 monoPAPSi, et hinnata nende toidus esinemise olulisust.

([1]) Opinion of the Scientific Panel on Contaminants in the Food chain on Perfluorooctane sulfonate (PFOS), perfluorooctanoic acid (PFOA) and their salts, *The EFSA Journal* (2008) 653, lk 1–131.

([2]) ELT L 364, 20.12.2006, lk 32.

4. Liikmesriigid peaksid analüüsima perfluoritud alküülsulfonaate vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida viiakse läbi sööda- ja toidualaste õigusnormide, loomade tervishoiu ja heaolu eeskirjade järgimise kontrolli tagamiseks) ([1]) III lisale, kasutades usaldusväärseid tulemusi andvaid analüüsimeetodeid. Ideaalvariandis peaksid regeneratsioonimäärad olema vahemikus 70–120 % ning koguseline piir 1 µg/kg.

5. Liikmesriikidel soovitatakse esitada Euroopa Toiduohutusametile korrapäraselt seireandmeid (üldkaalu põhjal) koos Euroopa Toiduohutusameti sätestatud teabega ning sobivas elektroonilises vormis, et oleks võimalik moodustada ühtne andmebaas. Samuti peaksid liikmesriigid esitama eelnevate aastate andmed, mille saamisel on kasutatud usaldusväärseid tulemusi andvaid analüüsimeetodeid, et jälgida kokkupuute tendentse.

Brüssel, 17. märts 2010

Komisjoni nimel
komisjoni liige
John DALLI

([1]) ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

Euroopa Liidu Teataja L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
Euroopa Liidu Teataja C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (http://eur-lex.europa.eu) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt http://europa.eu

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET